

Krav, der kommer. Vi har alle været enige om at ville hjælpe de Danske paa den anden Side Grænsen, og jeg tror, vi hjælper og gavner dem bedst ved at vise det størst mulige Hensyn overfor dem, der er tvunget til at leve udenfor deres Fædreland, udenfor det Land, de af Hjerter tilhører. Gør vi det, tror jeg ogsaa, vi vil hjælpe til at skabe bedre Forhold paa den anden Side Grænsen.

Vanggaard: Naar jeg fraregner de sidste Bemærkninger af det ærede Medlem, som nu talte, maa jeg sige, at hans Tale ligesom den Tale, vi forleden hørte af Partiets anden Ordfører, det ærede Medlem Hr. Stauning, var, hvad „Social-Demokraten“ i Dag betegner som „kampglad“. „Social-Demokraten“ bruger Udtrykket „kampglad“. Dette Ord interesserer mig. Vi saa saa tidt de tyske militære Bulletiner anvende Ordet „kampglad“, og det er rimeligt, at Socialdemokratiet, der har lært saa meget af Preusserne, ogsaa har faaet dette Ord og anvender det herhjemme. Men det var jo ofte saaledes, at naar den tyske Hærledelse talte om „vore kampglade Tropper“, var de alligevel ikke altid saa kampglade, og jeg tror, at der hos en stor Del af de danske Arbejdere — jeg tænker ogsaa paa de danske Fagforeningsarbejdere — er megen Besindighed til Stede. Jeg tror, at en hel Del af disse Folk med Alvor ser hen til Regeringen og paa Forhaand ikke ringe-agter dens Bestræbelser for at afhjælpe Arbejdsløsheden og skaffe bedre Kaar; jeg tror ikke, at deres Tanker først og fremmest er opfyldt af Kamplyst. Men altsaa, det er Kamplyst, der har faaet sit Udtryk i de stærke Toner, vi har hørt her fra Socialdemokratiets Side. Ogsaa derved viser vort hjemlige Socialdemokrati, at det mere og mere forlader den Vej, som f. Eks. Branting i Sverige følger, og nærmer sig mere til det revolutionære Element, men derved vil de sikkert ogsaa fjerne sig fra en stor Del af de mere besindige danske Arbejdere.

Jeg har — da det var en Socialdemokrat, der nu sluttede — villet gøre disse Bemærkninger, men jeg skal derefter gaa over til at omtale forskellige Forhold indenfor min Opstillingskreds, som det jo nu hedder.

Jeg vil da først bringe den højtærede Trafikminister en Tak, fordi han har sluttet sig til den af mig tidligere hævdede Opfattelse af Begrebet „lidet bebyggede Arealer“ ved de Ekspropriationer, som efter Loven om Vestkysthavnene skulde

finde Sted ved Hirtshals og Hanstholm. Jeg har hævdet, at under „lidet bebyggede Arealer“ kunde man ikke henregne en saa samlet Bebyggelse som f. Eks. Hirtshals By, hvor der laa ca. 100 Huse ret tæt sammen. Her fik jeg ikke Medhold hos den tidligere Minister, men den nuværende har sluttet sig til min Opfattelse og undladt at ekspropriere disse stærkt bebyggede Arealer. Derved er efter min Mening et Retfærdighedskrav sket Fyldest, ligesom Lovens Bestemmelse derved er blevet bedre gennemført. Jeg vil kun udtale en Beklagelse af, at Ekspropriationerne er udsat saa længe, at Forholdene paa Stedet er undergaaet adskillige Forandringer, og at Spekulation som Følge af de nyetablerede Forhold, Havnelovens Vedtagelse, ikke helt har kunnet undgaas. Der var i Udvalgets Betænkning enstemmig udtalt af alle Udvalgets Medlemmer et Ønske om, at denne Ekspropriation maatte finde Sted umiddelbart efter Lovforslagets Gennemførelse, men den er ikke sket for nu. Heller ikke dette kan lægges den nuværende Minister til Last, jeg vil kun beklage, at det er udsat saa længe, fordi det har bragt en hel Del Usikkerhed ind i Forholdene paa disse Steder og sikkert ogsaa har gjort Ekspropriationen betydeligt dyrere for Staten, end den vilde have været, hvis man havde iværksat den paa et tidligere Tidspunkt.

Endvidere vil jeg takke den højtærede Trafikminister for hans Tilsagn om at yde en yderligere Støtte til Bygningen af Privatbanen til Hirtshals udover de 50 pCt., som foreskrives i Loven. Selvfølgelig er den Omstændighed, at der anlægges en Statshavn ved Hirtshals, til Gavn for dette Privatbaneanlæg; men vi ved alle, at Forholdene med Hensyn til Anlæg af Privatbaner i de sidste Aar har været saa vanskelige, at Bygningen af Privatbaner ganske har staaet stille. Bevillingshaverne deroppe har da heller ikke ment at turde iværksætte Bygningen af denne Privatbane; men man kan ikke have en Statshavn, uden at den har Forbindelse med Statsbanerne; og for at det ikke skal vare alt for mange Aar, inden Banen kommer, har Regeringen givet Tilsagn om, at der ydes et større Beløb end Halvdelen. Jeg beklager kun, at det ikke allerede kan ske i Aar; men jeg vil dog takke baade den højtærede Trafikminister og Statsministeren for den Velvillie, de derved har vist.

Jeg vil dernæst omtale et Andragende fra Beboerne i Lønstrup om Bygningen af en Kirke der i Byen. Sognet har